

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 038869 24 Uvp
Sarajevo, 22.08.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Švraka Lee kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja K.A. iz S., ulica H.Š. broj ..., zastupanog po punomoćnicima Gavrankapetanović Bekiru, Koldžo Damiru, Kukić Emiru, Gavrankapetanović Džemili i Gavrankapetanović B. Bekiru, advokatima iz Sarajeva, protiv akta broj: UP-I-06-1-20/21-486/21 od 19.04.2021. godine, tuženog Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Sarajevo, u upravnoj stvari produženje licence za samostalno obavljanje veterinarskih djelatnosti, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 038869 21 U od 24.05.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.08.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 038869 21 U od 24.05.2024. godine se preinačava i rješava:

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Sarajevo, broj: UP-I-06-1-20/21-486/21 od 19.04.2021. godine se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 038869 21 U od 24.05.2024. godine odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijen njegov zahtjev za produženje licence za samostalno obavljanje veterinarskih djelatnosti.

Protiv navedene presude Kantonalnog suda u Sarajevu tužitelj je, po punomoćnicima, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u kome je osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredbi postupka navodeći da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu odredbi Zakona o veterinarstvu BiH i Zakona o veterinarstvu Federacije BiH, te da je obrazloženje iste u principu svedeno na citiranje zakonskih odredbi, uz pogrešan stav prvostepenog suda da neki sastanak u OHR-u može promijeniti zakon, pri čemu nisu ocijenjeni ni svi navodi tužbe i njegovog podneska od

04.03.2024. godine, niti su ocijenjeni njegovi dokazi, a niti su njemu dostavljeni dokazi na koje se tuženi poziva.

Pored izloženog u zahtjevu je istaknuto i da je osporeno rješenje tuženog organa doneseno iz povredu pravila upravnog postupka jer je on dostavio izjašnjenje na dopis tuženog, pa mu nije jasno gdje je to izjašnjenje „nestalo“, a propuštanjem da se ocijeni ovaj dokaz učinjene su povrede pravila postupka, pa je zbog svega navedenog predložio da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, pobijana presuda preinači i usvoji tužiteljjev tužbeni zahtjev ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude prvostepenog suda u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud poprimio utvrđenim da je rješenjem tuženog organa broj: UP-I-06-1-20/21-486/21 od 19.04.2021. godine pravilno odbijen tužiteljjev zahtjev za produženje licence za samostalno obavljanje veterinarskih djelatnosti iz razloga što tužitelj, kao podnositelj zahtjeva, nije postupio po aktu tuženog broj: 06-20/22-216-2/21 od 08.03.2021. godine kojim je tražena dopuna zahtjeva na način da dostavi dokaz o članstvu u Veterinarskoj komori Federacije BiH, a što nije učinio, niti ostavljenom roku, a niti je uopšte izvršio dopunu dokumentacije, zbog čega nisu bili ispunjeni uslovi za produženje licence za samostalno obavljanje veterinarskih djelatnosti u smislu odredbi člana 113. stav 3. i člana 114. Zakona o veterinarstvu Federacije BiH, te člana 60. Statuta veterinarske komore F BiH.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je, pored ostalog, cijenio neosnovanim navod tužbe da je netačno da se tužitelj nije izjasnio po dopisu tuženog i zahtjevu za dopunu dokumentacije, jer je to uradio punomoćnik Veterinarske stanice „V.“ d.o.o. Sarajevo čiji je osnivač i vlasnik tužitelj, koje je tužitelj dostavio uz tužbu, cijeneći da „osim Izjašnjenja Veterinarske stanice „V.“ d.o.o. Sarajevo od 26.03.2021. godine tužitelj nije dostavio dokaz da je isto i dostavio tuženom, a niti se u spisu tuženog nalazi ovo izjašnjenje“, pa je iz navedenih razloga prvostepeni sud u pobijanoj presudi tužbu cijenio neosnovanom i istu odbio.

Imajući u vidu stanje upravnog spisa i obrazloženje pobijane presude ovakva odluka se ne može prihvatiti pravilnom, a navodi zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke o učinjenim povredama pravila postupka ukazuju se osnovanim.

Naime, u predmetnom upravnom sporu Kantonalni sud u Sarajevu je rješavao na osnovu upravnog spisa koji je tom sudu dostavljen u formi fotokopija, a dio obrazloženja razloga za donošenje odbijajuće odluke taj sud je zasnovao na izjašnjenju koje je tužitelj dostavio uz tužbu, uz konstataciju da se to izjašnjenje ne nalazi u upravnom spisu.

Međutim, u situaciji kakva je predmetna, kada su sudu dostavljene samo fotokopije akata ovakav zaključak suda ne može se prihvatiti kao pouzdan, jer se samo na osnovu dostavljenih fotokopija akata (bez popisa spisa) ne može sa sigurnošću utvrditi šta tačno sadrži predmetni spis, pa je zbog navedenog nemoguće ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja.

Ovo iz razloga jer se samo uvidom u originalni spis sa popisom akata na omotu spisa može utvrditi kompletan i tačan sadržaj upravnog spisa i sadržaj svih akata u istom, pa tek na osnovu toga ocijeniti pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, a što je i obaveza tuženog organa u smislu odredbe člana 27. stav 3. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da je tužena strana dužna da pošalje sudu sve spise koji se odnose na predmet.

Kako tuženi organ nije postupio u smislu naprijed citirane zakonske odredbe, te kako ovom Sudu (a prije toga ni Kantonalnom sudu u Sarajevu kao prvostepenom sudu) nisu dostavljeni svi spisi koji se odnose na predmet to je valjalo odlučiti kao u izreci i predmet vratiti tuženom organu na ponovno rješavanje na osnovu stanja spisa i svih akata u istom, uz provjeru da li postoje tužiteljeva izjašnjenja na koje on ukazuje da je poslao, pa ukoliko ista postoje, uz ocjenu navoda iz istih, te uz obavezu da se u slučaju vođenja novog upravnog spora sudu pošalje original upravni spis, što je sve uslov za pravilno i zakonito rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari u cilju poštivanja načela materijalne istine koje je propisano odredbom člana 7. i Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22), a u skladu sa kojim se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju se moraju utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Zbog svega navedenog ovaj Sud je osnovu člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar

Predsjednik vijeća

Švraka Lea, s.r.

Jahjaefendić Jasmin, s.r.